

KUĆA KOKON

SVETLOST, BOJA I KONTRAST POBUĐUJU KVALITET VIZUELNIH OSEĆANJA I STVARAJU VESEO, AFIRMATIVAN I STIMULATIVAN AMBIJENT, ISTOVREMENO JASAN I ISKREN, SA BROJNIM SIMBOLIČKIM ZNAČENJIMA, KOJI IMA ZADATAK DA KROZ SIMBIOZU AMORFNE FORME KOKONA I EMANCIPOVANIH GEOMETRIJSKIH STRUKTURA IZRAZI ESTETSKU I FUNKCIONALNU VREDNOST KUĆE.

AUTOR:
NINA EDWARDS ANKER, NEA STUDIO
OBJEKAT:
KUĆA KOKON
LOKACIJA:
LONG ISLAND, SAD
POVRŠINA KOMPLEKSA:
160 M²
FOTOGRAFIJA:
CAYLON HACKWITH

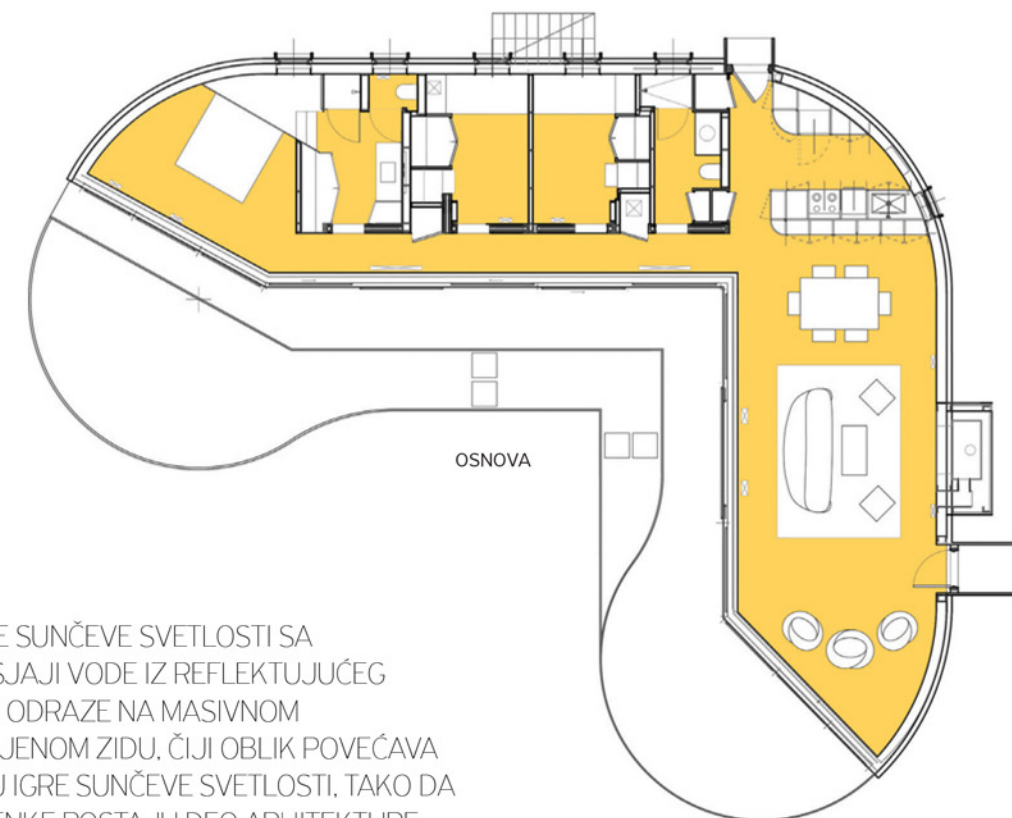
Zaobljeni zidovi grade
oblik čaura - kokona.

Ova kuća sa certifikatom LEED, koja se nalazi na Long Ajlendu u Njujorku, zove se Cocoon, jer njeni okrugli zidovi formiraju oblik kokona (čaura ili mehur) prema severnim i zapadnim susedima. Njen arhitektonski dizajn je u potpunosti okrenut ka održivosti i prostornom komforu. Objekat svojom izraženom dvojnošću provocira određene asocijacije, izaziva i razvija interesovanje oživljavajući celokupan kontekst, pa njegova vrednost ne biva shvaćena sama po sebi, već kao produkt sveukupne delatnosti čoveka i mesta.

SIMBIOZA ORGANSKOG I ARTIFICIJELNOG U OBLIKOVANJU

Položaj i usmerenost, kao elementarne osobine koje oblici imaju u vidljivom svetu i prostoru, sublimacija su uticaja okruženja i savremene arhitektonske prakse, te omogućavaju razumevanje forme i predmeta. Plan kuće u obliku slova L prati zapravo oblike koje formira močvarno područje na ovom terenu, te tako izražava težnju autora da se nadoveže na lokalitet, da ga upotpuni i definiše, ali ne i da se sa njim takmiči.

Obloga od kedrove šindre koja obavija kuću uklapa se u postojeću tradicionalnu paletu arhitektonskog materijala istorijske četvrti. Spajanjem različitih oblika - zakrivljenih i ravnih, ostvaruje se jedinstvena kompoziciona celina. Ona je nastala upotrebom prepoznatljive forme iz simbiotskih odnosa zaslužnih za nove aspekte arhitektonskog delovanja, tako da svi elementi prostora sa asocijativnim vrednostima drže pažnju. Akcentovanje simbioze pravih i zakrivljenih

GEOMETRIJSKE MRLJE OBOJENE SUNČEVE SVETLOSTI SA SVETLARNIKA I SVETLUCAVI ODSJAJI VODE IZ REFLEKTUJUĆEG BAZENA STVARAJU IMPRESIVNE ODRAZE NA MASIVNOM UNUTRAŠNJEM BELOM ZAKRIVLJENOM ZIDU, ČIJI OBLIK POVEĆAVA APSTRAKCIJU I GRAFIČKI UTICAJ IGRE SUNČEVE SVETLOSTI, TAKO DA PROLAZNI OBLICI SVETLOSTI I SENKE POSTAJU DEO ARHITEKTURE.

SPAJANJEM RAZLIČITIH OBLIKA - ZAKRIVLJENIH I RAVNIH, OSTVARUJE SE JEDINSTVENA KOMPOZICIONA CELINA. ONA JE NASTALA UPOTREBOM PREPOZNTLJIVE FORME IZ SIMBIOTSKIH ODNOSA ZASLUŽNIH ZA NOVE ASPEKTE ARHITEKTONSKOG DELOVANJA, TAKO DA SVI ELEMENTI PROSTORA SA ASOCIJATIVNIM VREDNOSTIMA DRŽE PAŽNJU.

linija volumena ukazuje na neiscrpan izvor pojma prirode u estetskom i umetničkom izrazu i preispituje suštinsko definisanje forme kao nečeg biološkog i organskog u odnosu na veštačko.

POKRET I DINAMIKA PROSTORA

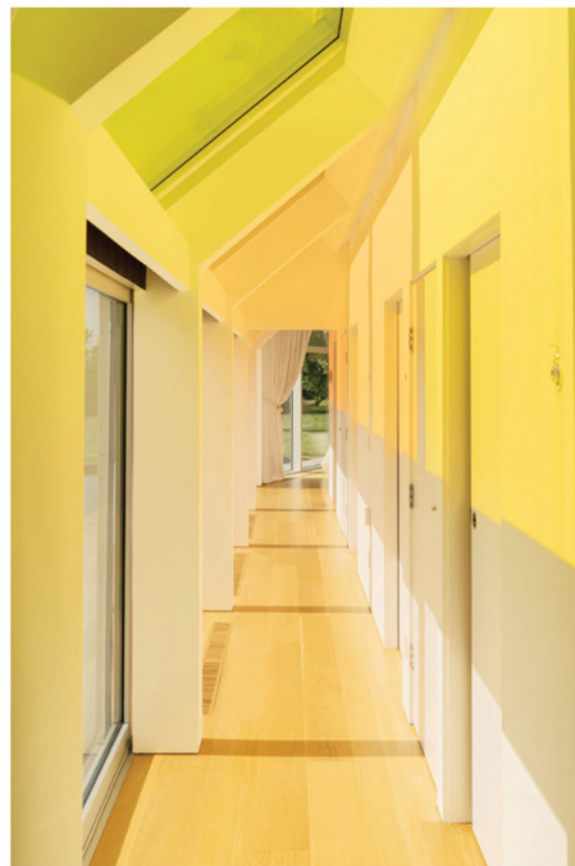
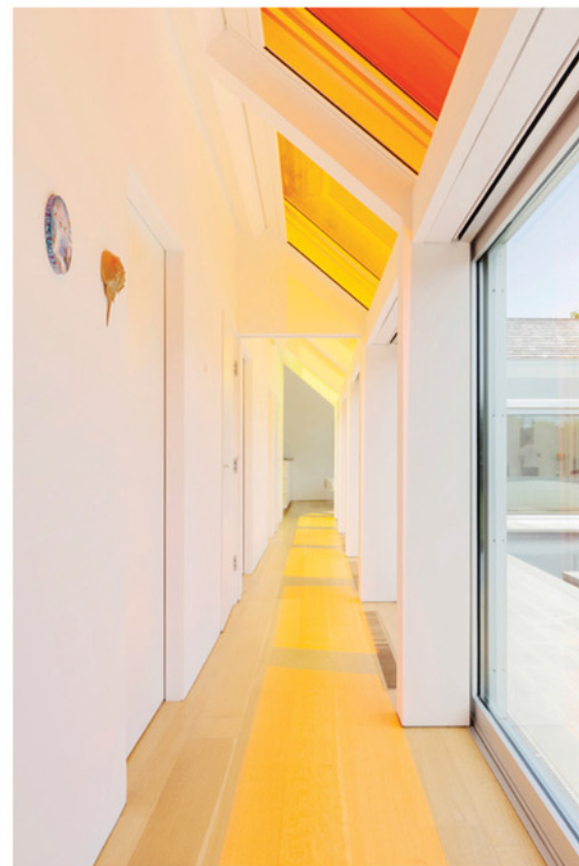
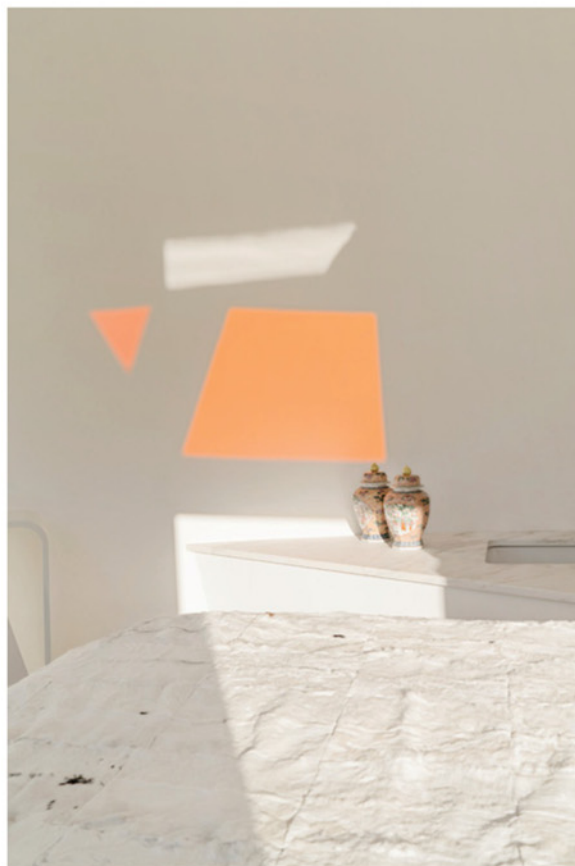
Kuća je podeljena na dva dela. Jedan deo je umotan u mekani neprozirni oblik koji pruža privatnost, a drugi deo je oblikovan u prozirnu kristalnu strukturu iz koje se pruža neometan pogled na okolni pejzaž. Transparentne površine daju formi jasnoću, sjaj i formalan izgled, dok zatvorene pojačavaju utisak o obliku, ističu nedvosmislenu materijalnu suštinu sadržaja i njegovu zasićenost. Senzualni doživljaj sunca u strukturi koja je napola neprozirna, a napola izložena, vodeći je okvir dizajna. Preplitanjem različitosti nastale su veličine koje predstavljaju prostorni intenzitet oblika, njegovu određenost i relativni kvalitet nasuprot apsolutnosti i beskonačnosti. Preciznost i tačnost, određenost i beskompromisnost pravih linija nasuprot zakrivljenim, koje sugerišu pokret i dinamiku, stvaraju kontrast i prijatnu kompoziciju prostora čija raznovrsnost direktno doprinosi lepoti njegove forme.

Bazen koji se proteže duž južnog i istočnog ruba objekta, povezuje elemente sunčeve svetlosti i vode, ublažavajući granicu između unutrašnjosti i spoljašnjosti. Posebno je fascinantan odnos bazena i staklenih površina. Ove ravni se jedna u drugoj ogledaju i odražavaju fragmentiranu sliku neba i pejzaža, dok velika klizna vrata povezuju stanovnike sa mirisima bašte i zvukovima okeana u daljini. U polovini kuće koja je kristalna i providna, sunčevo svetlo se filtrira kroz obojene staklene krovne površine, odbija se od bazena i ulazi kroz staklene fasade. Boje stakla se kreću od cinober crvene, koja signalizira zalazak sunca i vreme za odmor, a postavljena je iznad glavne spavaće sobe, do duboke žute, koja signalizira zenit i aktivnost, pa stoga

Bazen sakuplja kišnicu a leti rashlađuje.

Južna staklena fasada pruža izvanredne vizure i obezbeđuje pasivan dobitak grejanja.

AKCENTOVANJE SIMBIOZE PRAVIH I ZAKRIVLJENIH LINIJA VOLUMENA UKAZUJE NA NEISCRAPAN IZVOR POJMA PRIRODE U ESTETSKOM I UMETNIČKOM IZRAZU I PREISPITUJE SUŠTINSKO DEFINISANJE FORME KAO NEČEG BIOLOŠKOG I ORGANSKOG U ODNOSU NA VEŠTAČKO.

natkriljuje dnevnu sobu. Geometrijske mrlje obojene sunčeve svetlosti sa svetlarnika i svetlucavi odsjaji vode iz reflektujućeg bazena stvaraju impresivne odraze na unutrašnjem masivnom belom zakrivljenom zidu, čiji oblik povećava apstrakciju i grafički uticaj igre sunčeve svetlosti, tako da prolazni oblici svetlosti i senke postaju deo arhitekture.

ODRŽIVOST

U strukturi koja učestvuje u prirodnom pejzažu, ugodna temperatura se postiže pasivnim strategijama. Južna staklena fasada pruža izvanredne vizure i obezbeđuje pasivan dobitak grejanja, dok termalne mase debelih severnih i zapadnih zidova zadržavaju toplotu, istovremeno pružajući privatnost. Celokupna konstrukcija objekta napravljena je od drveta, što je korisno kako za okruženje, u pogledu smanjenja emisije ugljenika, tako i za zdravlje korisnika. Sa aspekta održivosti, višeznačna je i uloga bazena. U njemu se

prikuplja kišnica koja se koristi za navodnjavanje vrta, površina vode reflektuje svetlost i tako poboljšava efikasnost luster sa solarnim napajanjem, a deluje i kao rashladni element u vrelim letnjim danima. Izabrani ovoidni geometrijski oblik, koji često nalazimo u prirodi, doprinosi energetskej efikasnosti i komforu kuće tako što omeđava zvuke unutar zgrade, stvarajući tako idealne akustičke uslove za odmor, druženje i slušanje muzike. Pošto se zvučni talasi raspršuju dok se omotavaju oko zgrade, oblik takođe sprečava prodiranje šuma spolja.

Suštinsko shvatanje objedinjenosti prostora, kao i složenog odnosa međuzavisnosti čoveka, arhitekture i prirode, iznedrilo je arhitektonsko delo slojevitosti i prepoznatljivog identiteta, čija konzistentna jedinstvenost ostaje trajno prihvaćena u svesti posmatrača. //

ek VESNA RAVIĆ

Sunčevo svetlo se filtrira kroz obojene staklene površine.

